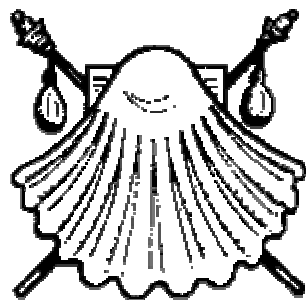

Hilaire en Albert waren 15 dagen pelgrim

Fietstocht naar Santiago de Compostela (24 augustus tot 7 september 2006)

1. Een beetje geschiedenis:

De pelgrimsstad Santiago ligt in Spanje, ten noorden van Portugal, niet ver van de Atlantische kust, meer bepaald in de provincie Galicia, op 2200 km van Ertvelde.

Jacobus de Meerdere, een van Christus volgelingen, wordt in Santiago vereerd. Volgens de legende werd deze apostel onthoofd, dit gebeurde rond het jaar 44 na Christus. Op de heuvel waar zijn graf in het jaar 814 werd gevonden hebben ze een kerk gebouwd, de voorloper van de huidige imposante kathedraal van Santiago. Vanaf de 9de en de 10de eeuw zijn pelgrims uit alle landen naar het vermeende graf van Sint Jacob getrokken, het graf dat zich bevindt in de kathedraal van Santiago. Sindsdien is de stroom pelgrims blijven aanhouden, ondanks revolutie, opstanden en oorlogen. In de 12de eeuw van onze jaartelling trokken er 500.000 pelgrims per jaar naar Santiago, dit was dan ook de eeuw met de meeste belangstelling. De laatste 15 jaar zijn er jaarlijks 150.000 pelgrims op pad naar Santiago de Compostela. Iedereen onder ons zal wel iemand kennen (of was zelf al pelgrim op de Sint Jacobsroute) die de tocht naar Santiago heeft ondernomen.

Wij hebben gekozen voor de hoofdroute via Parijs, over Tours en Bordeaux, door de Landes richting Saint Jean Pied de Port aan de Frans-Spaanse grens. Hier komen de meeste pelgrims samen uit alle landen van Europa en de rest van de wereld. Vele wandelaars en fietsers nemen hier de start voor de 800 km lange tocht naar Santiago, dit is dan de echte onvervalste Camino-route.

2. Voorbereiding:

De meeste fietstoeristen houden ervan om elk weekend in eigen omgeving te fietsen, anderen verkiezen in andere provincies te gaan fietsen, nog anderen wagen zich al eens aan een fietstocht in het buitenland, zo komt iedereen aan zijn trekken. Een kleine minderheid waagt zich aan buitenlandse reizen, tot deze categorie fietsers behoren wij, Hilaire en Albert.

Waarom fietsen we naar Santiago de Compostela zullen velen zich afvragen? Eigenlijk is dit heel simpel. Ten eerste een beetje als pelgrimstocht in de traditionele zin zoals we naar de bedevaartsoorden van Stoepe, Oostakker, Scherpenheuvel en Lourdes Frankrijk gaan. Ten tweede als leidraad voor de beoefening van onze passie: het fietstoerisme.

Naar Santiago de Compostela fietsen is een hele onderneming, men kan niet genoeg voorbereid zijn, hierbij denken we in de eerste plaats aan de fysieke voorbereiding, hoe meer km in de benen hoe gemakkelijker de tocht zal verlopen.

Overall hebben we informatie ingewonnen betreffende: de reisroute, de verblijven onderweg, ervaringen van andere pelgrims, enz. Avonden lang heb ik op Internet zitten lezen over de Sint-Jacobsroute en de belangrijkste gegevens verzameld.

Waarom kozen we eind augustus als vertrekdatum?:

- Dan hadden we lange tijd om ons fysisch voor te bereiden (we hadden trainings-km nodig, in mei bvb kan men nog niet klaar zijn voor deze tocht)
- De drukste toeristische periode is achter de rug (hier denken we aan de beschikbaarheid van hotels in Frankrijk en Spanje)
- In deze periode vermijden we de heetste temperaturen in Spanje. Dit is geen zekerheid, we hebben het zelf anders ervaren....

Het was de bedoeling om Santiago de Compostela te bereiken in 15 dagen, zo was het voorontwerp van de wegwijzer opgemaakt. De eerste 2 hotels werden gereserveerd, verder gingen we wel zien. Donderdag 24 augustus 2006 werd als startdatum vastgelegd.

3. Reisverslag

Donderdag 24 augustus 2006

Aankomst in Saint-Quentin

Zoals steeds op tijd kwam Hilaire om 6.45u mijn oprit opgereden, zo konden we reeds om 6.50u de start nemen van onze gedurfde tocht. Geloven of niet maar na 1km begon het regenen en konden we de regenjas aantrekken. In Saint-Quentin, na 185km hadden we die regenjas nog aan, meer moeten we niet zeggen..

Stempels werden er afgehaald in Doornik, Cambrai en Saint-Quentin.

Het werd uiteindelijk een zware rit, te wijten aan de vele regen en de wind in het nadeel. We spraken elkaar moed in, morgen zal het wel beter zijn.

Vrijdag 25 augustus 2006

Aankomst in Pontoise

Vandaag hebben we tamelijk goed weer, het werd een rit zonder veel geschiedenis. Via departementale wegen verlaten we Picardië en komen in Val d'Oise. We overnachten in een Campanile-hotel in Pontoise, een van de vele randsteden van Parijs. We houden ons aan het vooropgesteld schema, er stonden vandaag 172km op de teller.

Zaterdag 26 augustus 2006

Aankomst in Illiers-Combray

Vandaag maken we in het eerste gedeelte een flinke bocht rond Parijs richting Chartres, we steken de Seine over in Meulan. Hierna bereikten we na een dikke 100km Chartres, een heel mooie stad met zijn gekende kathedraal. In alle steden met een gerenommeerde kerk of kathedraal namen we vanzelfsprekend een stempel voor in onze "Credencial de Peregrino = geloofsbrief". Hilaire is de verantwoordelijke voor de stempels en dat hij dat goed doet moeten we niet betwijfelen, de stempelboekjes worden met de meeste zorg behandeld.

We reden door tot Illiers-Combray, daar zouden we overnachten in een van de twee beschikbare hotels. Helaas, we hadden pech. Het ene hotel was "te koop" en het andere waren ze volledig aan het renoveren. Wat nu gedaan, dan maar verder gereden in de hoop nog iets te vinden. Gelukkig konden we na een aantal km verder terecht in een "Chambres d'Hotes", daarna was het terugkeren naar het dorp waar we gelukkig nog in een Donar Kebab een beetje eten konden vinden. Zo hadden we vandaag een dikke 150km op de teller.

Zondag 27 augustus 2006

Aankomst in Saint-Avertin(Tours)

Gans de dag hadden we heel rustige wegen, heel weinig verkeer, daarenboven nog ideaal fietsweer, meer konden we niet wensen. De eerste hert kruiste ons pad, een bewijs van de rustige streek die we doorkruisten. De overnachting werd gezocht in een randgemeente van Tours, meer bepaald in Saint-Avertin. Zoeken heb ik daarnet geschreven, eigenlijk moet ik

eerder zeggen dat de overnachting ons werd gezocht....door de burgemeester van het dorp. Een pelgrim wordt overal geholpen..

Op zondagavond zijn de Fransen heel rustig, de weinige restaurants waren allemaal gesloten. We hebben ons moeten tevreden stellen met een bezoek aan een pizza-hut. Ik en Hilaire maken een afspraak: morgen moet het avondeten beter!!

Hotel "Le Faisan" in Saint-Avertin was onze overnachtingsplaats. Er is 666km afgelegd.

Maandag 28 augustus 2006

Aankomst in Charroux

De weergoden stonden niet aan onze zijde, gedurende de ganse dag vuil miezerig koud weer. We komen in het departement Indre et Loire, we volgen gedurende ruime tijd deze rivier. Het werd vandaag de dag van de heel kleine wegen, de echte vroegere pelgrimswegen. We rijden van dorp tot dorp, geen cafés, geen winkels. Het is wachten tot we een stad passeren om de noodzakelijke bevoorrading in te kopen. In Châtellerault (in het office du tourisme) krijgt Hilaire zijn eerste mooie stempel met de afbeelding van Sint-Jacob. Het is duidelijk te merken dat er hier nog pelgrims passeerden, we komen in de stemming. We zien het ook aan de vele kruisbeelden onderweg.(zie foto)

In Charroux, in een oud hotelletje hebben we geslapen. Uitzonderlijk namen we elk een kamer want er waren geen kamers met twee afzonderlijke bedden.

Toch hebben we genoten van de aangeboden maaltijd in het rustiek uitgerust restaurant. Charroux, het dorp in de aanloop van de Charente beschikt over goed bewaarde overdekte markthallen, een bezoek waard.

Dinsdag 29 augustus 2006

Aankomst in La Roche Chalais

Gans de dag reden we door de Charente, waar men zijn boterham verdient met veeteelt en landbouw. Honderden hectaren zonnebloemen zijn we gepasseerd, die deze periode van het jaar klaar waren om te oogsten, die stonden te wachten op de pikdorsers.

Spijtig genoeg werden we terug geconfronteerd met veel regen, we werden nat, eigenlijk nat tot op ons vel en dan volgt onvermijdelijk de koude..., fietsen kan hard zijn!!

In Angoulême stapten we de "Office du Tourisme" binnen voor een stempel en kregen we de toelating om in dit warme bureau onze bevoorrading aan te spreken. Zo kregen we het toch een beetje warmer. Helaas bleef het regenen, we gingen dan maar weer op pad. Door het zwaar heuvelachtig parcours en de vele regen werd het een heel lastige dag.

We sliepen uiteindelijk in de buurt van La Roche Chalais. Er stonden 150km op de teller.

Woensdag 30 augustus 2006

Aankomst in Morcenx

Men kan zich niet voorstellen hoe het weer kan veranderen. Gisteren nog de ganse dag regen, vandaag werd het prachtig weer. Op het heel gepaste moment want we komen in de Bordeaux wijnstreek, meer bepaald de gekende wijngaarden van Saint-Emilion. Ik denk dat we bijna alle gekende wijnhuizen en châteaux zijn gepasseerd. Het werd genieten van deze rijke, verzorgde wijngaarden.

Zo'n 60km verder kwamen we in een heel andere streek, namelijk de Landes. De streek waar de wegen die de dennenbossen doorkruisen bijna eindeloos zijn, een van de weinige gebieden in Frankrijk die zo vlak als een spiegel zijn. Er werd aan een rustig tempo verder gefietst, zonder grote inspanningen bereikten we na 182km Morcenx. Hier hadden we eerder op de dag een twin-kamer gereserveerd. De kaap van de eerste 1000km werd vandaag ruim overschreden.

Donderdag 31 augustus 2006

Aankomst in Saint Jean Pied de Port

De laatste dag van augustus, we reden vlot het laatste stuk door de Landes tot in Dax.

Nu was het gedaan met het vlakke parcours, er stonden ons andere dingen te wachten, in de verte zagen we de Pyreneeën opduiken. Vanaf Peyerohade reden we verder naar Saint Jean Pied de Port, een zwaar parcours, we kregen de aanloop naar de Pyreneeën te verwerken. In Saint Jean Pied de Port wemelt het van de pelgrims, het is naast de verzamelplaats van de pelgrims vanuit alle hoeken van Europa eveneens voor velen de vertrekplaats richting Santiago. Deze stad, vroeger hoofdplaats van de Navarra, is een aantrekkelijke, toch drukke verblijfplaats alvorens de Spaanse grens te overschrijden. Hier verkozen we voor een verblijf bij de plaatselijke bevolking, aangeduid als “chambre chez l’hâbitant” in het verkeersvrije centrum van de stad. Dat het een toeristische stad was ontdekten we al vlug aan de prijzen van de dranken in de bar, 2 grote pinten bier kosten algauw 11,20 Euro.

Vrijdag 1 september 2006

Aankomst in Los Arcos

Gisteren was het al voelbaar, hoe dicht de Spaanse grens, hoe hoger de temperaturen, als het zo bleef stonden we voor een tropische pelgrimstocht.

Nu werd het menens, na 8km bereikten we de Spaanse grens, er stonden nog 800 zware kilometers voor de boeg. De verstandhouding tussen ons beiden bleef heel goed, we deden er ook alles aan om dit zo te houden. We wisten dat we in afstand al een heel stuk over de helft waren, we kregen dus nog meer moed en zelfvertrouwen.

Ons uiteindelijk doel om Santiago de Compostela te bereiken kreeg meer en meer vorm, hopelijk blijven we gezond en worden we van pech gespaard.

De top van de Pyreneeën lag 1000m hoger dan onze verblijfplaats van gisteren, dus klimmen, de triple werd onophoudelijk aangesproken, het is ook wel nodig met een beladen fiets. Eens de Alto Ibaneta over kregen we de Spaanse uitlopers van de Pyreneeën voorgeschoteld, het was dus dalen en klimmen gedurende de ganse eerste dag op Spaanse bodem. We zijn vandaag tientallen dorpjes gepasseerd, allemaal met de typische Spaanse kerkjes, overal waren er refugio’s voor de pelgrims. Hilaire was bijna niet te houden, overal kon hij ons stempelboekje aanvullen met nieuwe en steeds mooier wordende stempels. Als (ex)clubkampioen heeft hij ook veel ervaring opgedaan met “stempelen”.

Een refugio = heel goedkope of zelfs gratis slaappleaats voor pelgrims, uiteraard met weinig comfort, men slaapt op grote slaapzalen, gemeenschappelijke douches, enz..

Pamplona was de enige drukke stad die we moesten doorkruisen, het is in deze stad dat er elk jaar (2de weekend van juli) in een aantal straten de stieren worden losgelaten en waarbij jonge mannen hun “moed” tonen om zich op de straat te begeven.

Wegens de aanleg van veel nieuwe wegen is het een moeilijke stad om te verlaten met de fiets en terug op de pelgrimsroute te komen.

Onderweg zagen we overal wandelende pelgrims opduiken uit het struikgewas, zij wandelden op de kriskras aangelegde paden door het berglandschap die ongeveer hetzelfde traject volgen van de fietsers. Eigenlijk nemen de wandelaars de kortste weg dank zij deze wandelpaden.

Toch konden we vandaag 147km op te teller krijgen, in het dorp Los Arcos vonden we onze overnachtingsplaats in een plaatselijk hotelletje. Die 2 grote pinten bier van gisteren in Saint Jean Pied de Port kostten hier maar 4,40 Euro, ze smaakten dus nog beter...

In sommige refugio’s kon men Internet gebruiken, dus ook wij verstuurd het goede verloop van onze tocht regelmatig per e-mail naar het thuisfront, men kan tegelijkertijd naar meerdere mensen het laatste nieuws opsturen en is bovendien veel goedkoper dan telefoneren

Zaterdag 2 september 2006

Aankomst in Burgos

Deze morgen dachten we aan onze club TC-Houtland, we wisten dat onze collega’s druk in de weer waren met de organisatie van de Vriendschapstocht. Vanuit Spanje hoopten we beiden op een massale belangstelling. Laat de weergoden hen gunstig gezind zijn, zoals hier.

We verlieten vrij vlug de Navarra-streek en rond de middag kwamen we in de Rioja-streek, meer dan 50 km reden we door de wijngaarden, hier worden de gekende Spaanse Rioja wijnen gemaakt.

We passeerden Logrono, de hoofdplaats van de Riojastreek, we bleven de ganse dag de N120 volgen. Deze nationale weg was vroeger een van de hoofdwegen tussen Pamplona, Burgos en Leon met heel veel verkeer, maar met de komst van een nieuwe autostrade kan men bijna verkeersvrij gedurende meer dan 200km op mooie asfaltwegen fietsen richting Leon. Logrono ligt op een hoogte van 385m en we moeten naar de Alto de la Pedraja op 1150m. Het werd terug veel tripelen, zweten en puffen...wetende dat we na de middag temperaturen meemaakten van boven de 35 graden Celcius.

Na 157 zeer hete kilometers reden we Burgos binnen, in de hoop van zo vlug mogelijk een hotel te vinden. Helaas, dit was buiten de waard gerekend, pas na de 7de poging vonden we even buiten de stad een deftig hotel. Alle hotels en hostals in de binnenstad waren volzet, wegens een aan de gang zijnd muziekfestival. Het was ondertussen reeds kwart voor acht, dus het werd stilaan hoogtijd om te stoppen. Einde goed, alles goed..., ooit nog meegemaakt.

Zondag 3 september

Aankomst in Sahagun

Voor een keer konden we van een overgangsetappe spreken, mooie wegen, lichtlopend, weinig hellingen, hooguit heuvelachtig. Na 60 km komen we in de provincie Palencia. Het was ook vandaag stikkend heet, vooral na 13.00 u begon die verzengende hitte. Daarom waren wij steeds heel vroeg op pad en hadden meestal een kleine 100km afgelegd vooraleer de grootste hitte er aankwam. We hadden één voordeel, vanaf 9.00u 's avonds kwam de afkoeling en zodoende konden we van een goede nachtrust genieten.

In Sahagun, een kleinere stad, vonden we onmiddellijk een mooie dubbelbed-kamer voor de prijs van 30 euro. We waren vroeg binnen, dus tijd zat om op een terrasje van een Spaans bier(1/2 liter) te genieten. In België is het allemaal Jupiler of Stella, in Spanje is het allemaal San Miguel, dit biertje smaakte na een 150km lange toch in de hitte. In het restaurant van het hotel hebben we genoten van de "Menu del dia", als men deze menu neemt zal men geen honger en dorst meer hebben, dit allemaal voor de prijs van 9 euro/pp. Het is opvallend, Spanje is duidelijk een stuk goedkoper dan Frankrijk, zowel voor de overnachtingen, de dranken en de maaltijden.

Maandag 4 september 2006

Aankomst in Foncebadon(1440m)

Terug konden we vroeg op pad, om 7.30u. We waren voorbereid op een heel zware etappe. Na 80km, in Hospital de Orbigo namen we onze hoofdmaaltijd en dan ging Hilaire op zoek naar een stempel. Deed dit ook in de stad Astorga.

Toch een klein woordje over onze bevoorradingen onderweg: in het warenhuis kochten we voldoende brood en toespis + fruit + een aantal frisdranken. Daarna zochten we een rustige schaduwrijke plek waar de picknick werd aangesproken, zo ging dit dag na dag, op tijd en voldoende eten en drinken was een van onze hoofdbekommernissen.

We reden vandaag door een dorre en droge streek, we passeerden hele kleine dorpen met oude huizen, veel ruïnes, kortweg een streek met weinig toekomst waar de jongere mensen zo vlug mogelijk uitwijken naar de grotere steden. Zonder de passage van de Camino (de 150.000 pelgrims/jaar moeten eten en drinken) zouden deze gehuchten niet meer leefbaar zijn.

Op 1440m hoogte vonden we in het enige hostel van Foncebadon een kamer met uitzonderlijk uitzicht op de bergen, we hebben nog nooit zo rustig geslapen.

We waren vroeg binnen, het werd met 137km onze kortste rit. Er werd tijd gemaakt om een wasje te doen en een beetje extra rusten konden we na 12 dagen ook gebruiken. In Spanje gaan trouwens de restaurants toch maar open om 21.00u.

Dinsdag 5 september 2006**Aankomst in Sarria**

Na het “desayuno=ontbijt” kregen we onmiddellijk tripelwerk voor de boeg.

Het was nog 3km klimmen naar het hoogste punt van de Camino. De Irigo-pas is met zijn 1510m het hoogste punt, even ervoor hielden we halt aan het “Cruz de Ferro”(zie foto hierbij) op een hoogte van 1450m. Er wordt gezegd dat elke pelgrim die hier geraakt Santiago de Compostela zal bereiken. Hilaire en ik konden al stilaan beginnen dromen dat we voor de kathedraal van Santiago stonden..

Eindelijk zijn we over de “Montes de Leon”, deze bergketen is ook de scheiding tussen de provincies Leon en Galicië. Eindelijk mochten we 30km afdalen naar 480m tot in Pontferrada en Villafranca del Bierzo, een heel technische afdaling, minder goede wegen, het was eveneens op te letten voor de vrijlopende koeien en schapen.

Er stond ons echter nog veel harde fietsarbeid te wachten, in de verte doemden de bergen van Cebreiro op, 30km gestatig klimmen bracht ons op de top van de Cebreiro(1400m), gereserveerd fietsen was dus de boodschap. Gelukkig hadden we bijna verkeersvrije wegen. Vanaf nu was het een makkie om de stad Sarria te bereiken, 45km verder, 1000m lager. In deze stad gingen we op zoek naar een betaalbaar hotel, passend in ons vooropgesteld budget. Geen probleem in Spanje, men moet zelfs geen Spaans kennen, als de uitbater een Houtlander ziet in koersoutfit dan weet hij al dat men op zoek is naar een slaapplek. Op uitzondering van Burgos hadden we steeds bij de eerste poging succes.

Dag 13 was geslaagd, terug een dag met tropisch warm weer, de kaap van 2000km werd vandaag overschreden. De pelgrims Hilaire en Albert stonden klaar voor morgen, de laatste etappe van 125km, het was bijna niet te geloven.

Woensdag 6 september 2006**Aankomst in Santiago de Compostela**

De laatste loodjes wegen het zwaarst, dit was op dag 14 meer dan van toepassing. Tot 20km voor Santiago hadden we een heel zwaar parcours, onophoudelijk klimmen en dalen.

Na 5km zagen we het bord “Santiago 122km”, we kregen figuurlijk vleugels maar toch was het vechten tegen de lange hellingen. Hoe dichterbij Santiago naderden, hoe stiller het werd, zelfs doorwinterde fietsreizigers zoals wij bleven niet onberoerd bij het binnenrijden van Santiago de Compostela. Om 16.00u stonden we voor de imposante trap van de kathedraal. Onze pelgrimstocht zat erop, na 2190km, we konden elkaar proficiat wensen en dit werd bezegeld met een stevige handdruk en een schouderklop, daarbij zeggend: we hebben ons doel bereikt!!

Vooraleer op verkenning te gaan in de stad werd onze pelgrimsboekje (met 46 stempels) gehomologeerd in het pelgrimsbureau en kregen we ons ondertekend “Compostolaat”.

Donderdag 7 september 2006**Santiago – Zaventem**

Ons hotel was op 8km gelegen van de luchthaven. Ons eerste opdracht was proberen naar huis te komen, fiets inbegrepen. Dus na het ontbijt met de fiets richting luchthaven van Santiago en op zoek naar een vliegtuigticket voor Zaventem. Gelukkig kon ik nog 2 zitjes bekomen bij Iberia Airlines met vertrek om 13.45u, een tussenlanding in Barcelona moesten we er maar bijnemen. Prijs 255 Euro/pers., fietsvervoer inbegrepen. Om 18.20u werd er geland op Zaventem, daar stond de schoonzoon van Hilaire klaar om ons op te pikken en om 20.00u waren we in Kluizen. Zo simpel kan het zijn. Hetzelfde ticket konden we de zondag nadien terug gebruiken om naar Santiago te vliegen, wijselijk zijn we maar bij de familie en het vrouwtje gebleven in Ertvelde.

4. Over Santiago zelf:

Santiago de Compostela is een stad met 1000.000 inwoners. Het is een heel drukke stad.

Een bedevaartsoord kan men het niet noemen, de taferelen zoals in Lourdes Frankrijk zal men er niet meemaken. De stad is het eindpunt van een pelgrimstocht komende van een aantal landen in Europa, die verder dwars door het noorden van Spanje loopt.

Het is even wennen aan de toeristische drukte voor de fietser die al die dagen op de landelijke Camino heeft gereden.

Het is een stad met veel monumenten en musea, historici kunnen zich hier uitleven.

De toegang tot de kathedraal is betalend, tijdens de mis is het zwaaien met het geweldige en zware wierookvat heel spectaculair. De kathedraal is gelegen op het hoogste gedeelte van de stad.

De binnenstad is volledig autovrij, een aantal straten eindigen op een trap die dan verbinding geeft op een van de vele pleintjes.

Vele grote en kleine wegen komen samen in Santiago, Santiago is eveneens een handelscentrum, de bouwkoorts heerst er zoals in alle andere grote en kleine Spaanse steden.

5. Besluit

Ik heb geprobeerd om een kort verslag te maken van onze pelgrimstocht naar Santiago de Compostela. Het is heel kort samengevat, eigenlijk kan men blijven schrijven over de belevenissen, de bezienswaardigheden, de natuur, de contacten onderweg, enz..

Wie weet wordt de reiskoorts niet aangewakkerd bij andere fietsers en wagen ze zich ook aan deze pelgrimstocht. Ik en Hilaire kunnen getuigen: “Het is de moeite waard!!”

Een ervaren, goed geoefend fietser kan dit aan, dan hoeft men geen schrik te hebben.

We mogen zeggen dat onze reis is geslaagd, we bleven in goede fysische conditie, we bleven gespaard van pech, de paar dagen regen in het begin en de hitte nadien namen we er graag bij. Voor herhaling vatbaar, plan B kan gestart worden....

Mijn mede-pelgrim Hilaire was een man waar men kan op rekenen, steeds goedgezind, behulpzaam, hij kon zwijgen op het gepaste moment en ...is een goede kameroverste. Allemaal factoren die nodig zijn om in de beste verstandhouding samen 15 dagen op te trekken en zo'n zware tocht tot een goed einde te brengen.

Hilaire, ik wil u hierbij nogmaals bedanken om mij te vergezellen naar Santiago, u was terug een heel toffe reispartner, 65 jaar jong en deze uitdaging aannemen en probleemloos afwerken, niet velen zullen u dit nadoen!! U mag fier zijn op uw prestatie.

We zijn twee “rijke” mensen, mede dank zij onze goede gezondheid konden we deze tocht doen, daarom stond deze pelgrimstocht ook een beetje in het teken als dank aan “hierboven”, we danken HEM voor onze goede gezondheid, voor de welvarendheid en alle mooie dingen die we al mochten beleven in ons leven. Vele mensen in onze maatschappij moeten helaas met veel minder tevreden zijn.

Albert

De eerste wegwijzer met aanduiding van onze eindbestemming.

Dit bord konden we niet passeren zonder een foto te maken, er stonden op dat moment 1700km op ons tellertje.